

уч марта, «**Аллоҳумма аслиҳ лий ахиротил латий жаъалта илайҳа маржиъий**», деб уч марта, «**Аллоҳумма аъзузу биридока мин сухтика, Аллоҳумма аъзузу бика**», деб уч марта, «**Ла маниъа лима аътайта, вала муътийа лима манаъта вала йанфаъу зал жадди минкал жадду**», деб айтардилар.

Маъноси: «Эй Раббим, ишларимнинг поклагувчиси бўлган динимни ислоҳ эт, яшаётган дунёимни ислоҳ қил. Аллоҳим, Сенинг розилигинг ила ғазабингдан паноҳ тилайман. Аллоҳим, Сенинг номинг ила паноҳ тилайман. Сен берган нарсани ман қилувчи йўқ. Ва Сен ман қилган нарсани берувчи йўқ. Буюклик Сендадир, бошқанинг буюклиги фойда бермайди».

Ибн Сунний ривояти.

**Имом Нававийнинг «Ал-Азкор» китобидан
Таржимон Анвар Аҳмад**

Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2290-рақамли хулосаси асосида тайёрланган.